

„Сборникъ отъ руски войнишки, казашки и матроски пѣсни“.

Албрехтъ, Карлъ — Albrecht Karl, многозаслужилъ деятель на музикалното дѣло въ Русия, диригентъ и компонистъ, род. 27 авг. 1807 г. въ Позенъ, умр. 24 фев. 1863 въ Гачина, ученикъ на Шнабелъ въ Бреслау. Първъ цигуларъ и корепетиторъ, после диригентъ на пѣтуваща оперна труппа и, най-после, 1840 г. — диригентъ на руската опера въ Петроградъ, кждето е дирижиралъ премиерата на „Русланъ и Людмила“. Като компонистъ, А. се представлява съ една литургия, единъ балетъ и камерна-музика.}

Албрехтъ, КарлъКонстантиновъ, синъ и ученикъ на предишния, музик. деятель и писателъ, род. 4 окт. 1836 въ Елберфелдъ, умр. 26 юни 1893; най-близкъ сътрудникъ на Николая Рубинцайнъ при организирането на Московската консерватория. А. е билъ и учителъ по теория въ нея, авторъ на нѣколко учебници, на останалата недовършена „История на руската музика“ и на популярнитъ сборници отъ пѣсни за мъжки и смѣсени хорове, твърде известни и у насъ.

Албричи, Винченцо — Albrici Vincenzo, талантивъ църковень компонистъ, род. 26 юни 1631 въ Римъ, умр. 3 авг. 1696 г. въ Прага; дворцовъ капелмайсторъ въ Дрезденъ, капелкомпонистъ въ Лондонъ, органистъ на Томаскирхе въ Лайпцигъ и, най-после, църковень капелмайсторъ въ Прага. Творби: църковни композиции за гласове, и камерни сонати.

Алгароти, Франческо — Algarotti Francesco, музикаленъ писателъ, род. 12 дек. 1712 въ Венеция, умр. 3 май 1764 въ Пиза, авторъ на съчинението „Saggio sopra l'opera in musica“ „Тълкуване върху операта“ и др.

Алдричъ, Хенри Aldrich Henri — английски музикаленъ библиоманъ и компонистъ, род. 1647 въ Лондонъ, умр. 14 дек. 1710 въ Оксфордъ. Събраната отъ А. музикална библиотека е втора по-голъмина въ Англия, съхранявана въ храма на Спасителя въ Оксфордъ.

Алеграменте, ит. allegramente, весело, бързо.

Алегрето, алегретино, ит. allegretto или allegretto. 1) умѣрено-бързо темпо. 2) Веселъ малъкъ откъслекъ, въ срѣднѣо, между умѣрено и бързо, темпо.

Алегреца, или конъ легреца, ит. allegrezza, или con allegrezza — съ веселосте, живо.

Алегри, Грегорио — Allegri Gregorio, най-прославения следъ Палестрина църковень компонистъ, потомъкъ на Кореджио, род., споредъ едни 1560, споредъ други 1580 въ Римъ, умр. 18 февр. 1625 с. т.; ученикъ на Нанини, 1628 постъпва пѣвецъ въ Папската капела. 1625 компонира знаменитото свое „Мизерере“ върху 51 Псаломъ, което всѣкигодно въ срѣда, на Страстната седмица, се е изпълнявало въ Сикстинската църква отъ два хора. Поради строга забрана за преписване, подъ страхъ на голъма глоба, това иначе твърде несложно творение (4 и 3 гласно) 130 години се е пѣло само въ тази църква. Въ 1770 Моцартъ, като 14 годишно момче, го е нотиралъ нота по нота, върно — само следъ две слушания. Творенията на Г. се отличаватъ съ благородната простота на стила и изяществото на формата. Отъ тѣхъ печатани сж: 2 тетр. моетти, 2 тетради концертанте, а по-голъмата частъ въ ръкописи, запазени главно въ библиотеката на папската капела и църквата „Света Мария“ въ Валицела.

Алегро, ит. allegro. 1) темпово означение за бързо движение. 2) бърза частъ на една голъма композиция въ творенията на класицитъ — първа частъ на соната, симфония или квартетъ, а може да бжде и последния частъ, и тогава се нарича A finale — заключително А. Често се срѣща и въ съединение съ други думи, като: A. assai, A. con fuoco, A. di molto, A. vivace — означаващи, твърде бързо и живо, A. con brio: лудо = огнено, бързо, A. furioso = буйно, бързо, A. giusto = умѣрено бързо, весело темпо, A. maestoso = величествено, не бързо, A. ma non tanto, ma non troppo = не твърде бързо, A. Moderato = умѣрено бързо, A. risoluto = бързо — решително. Суперлативътъ Allegrissimo, срѣщащъ се твърде рѣдко (у Клементи най-много) означава най-голъма бързина.